

[Landbrugsministeren.]

været i berøring med, samt bedst mulig adskillelse mellem inficerede og raske hunde.

Med sit spørgsmål har det ærede medlem vel navnlig tænkt på det af nogle praktiserende dyrlæger påpegede og efter deres mening uheldige forhold, at hunde, der skal røntgenfotograferes på højskolens røntgenklinik, forinden en sådan fotografering kan foregå, skal underkastes en almindelig undersøgelse på den ambulatoriske klinik, og at de pågældende patienter derfor er nødt til at opholde sig i vagtstuens venteværelse og her kan udsættes for smitte fra andre hunde, der f. eks. måtte lide af hundesyge. Så vidt jeg er orienteret, er man opmærksom på det uheldige heri, hvorfor man i videst mulig udstrækning tilsiger de patienter, man ved har hundesyge, på særlige tidspunkter for derved at begrænse den eventuelle risiko.

Denne fremgangsmåde, der er begrundet i hensynet til de dyrlægestuderendes uddannelse, kan efter det lige oplyste ikke siges at være stridende mod loven om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

Hanne Budtz: Den højtærede minister henviste til loven om de mildere sygdomme hos husdyr af 1920, hvorefter forholdene på landbohøjskolen ikke skulle være stridende mod denne lovs ordlyd. Jeg vil gerne yderligere henvise til instruksen af 1894, der jo også er gældende og efter min opfattelse er gældende som en pligt for landbohøjskolen; men uanset hvor man nu skal finde hjemmelen, eller uanset hvilken lov eller instruks forholdene derude måtte stride imod, går jeg ud fra, at den højtærede minister må være enig med mig i, at det afgørende for forholdene derude må være, at der er betryggende forhold for de hunde, der kommer ud på landbohøjskolen, altså om hunde, der ikke lider af hundesyge, bliver blandet sammen med eller opholder sig i samme lokale som hunde med hundesyge.

Nu brugte ministeren de ret vage vendinger „naturligvis efter de oplysninger, ministeren var i besiddelse af“ og „så vidt ministeren var orienteret“. Da jeg jo ikke færdes på landbohøjskolen, kan jeg naturligvis også kun udtale mig om, hvad jeg har fået oplyst, men jeg har under alle

omstændigheder fået oplyst, at det er rigtigt, at man, efter at de 9 dyrlæger har rejst deres kritik, og efter at dyrlæge Steen-Knudsen havde rejst sin kritik allerede i 1959, dog først nu henimod slutningen af året 1962 er kommet ind på, som den højtærede minister også fremhævede, at foretage visse, som man kalder det, sikkerhedsforanstaltninger. Men jeg mener ikke ud fra min almindelige lægmandsmæssige betragtning, det er sikkerhedsforanstaltninger nok, når hunde dog kommer til at gå på samme trapper og samme gange som hunde, der lider af hundesyge. Det må være lige så smitsomt, og det kan ikke nytte noget, at man tilsiges til en ganske bestemt tid til at komme med de smitsomme hunde på, når de alligevel bliver behandlet i samme lokale, og det er mig derfor magtpåliggende at få ministerens tilsagn om, at man, uanset at der måtte være gjort nogle begyndelsesforanstaltninger, så virkelig må gå til bunds med dette spørgsmål om at få betryggende forhold for de hunde, der kommer ud på landbohøjskolen, og med andre ord virkelig vil tage den kritik til efterretning, som er fremsat, og som man altså allerede, så vidt jeg forstår, er begyndt at tage til efterretning.

Landbrugsministeren (Skytte): Ja, jeg var lige ved at tro til gengæld — det ærede medlem tog til efterretning — at der ikke foregik ulovlige forhold, idet det ærede medlem jo helt frafaldt sit første spørgsmål i sit andet indlæg.

Det er da klart, at alle må være interesseret i så betryggende forhold som muligt, når det drejer sig om behandling af dyr. Det er også min opfattelse, at landbohøjskolens ledelse har denne interesse og vil gøre alt for, at den kan blive iagttaget, akkurat som jeg mener vi har gjort det indtil nu.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om totalisatorspil.